

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Ion Guzun,

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Slobozia din 27 aprilie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, declarate de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Cristea Ion și inculpații

Cristea Ion XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX

și

Juravschiu Dmitrii XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 05.02.2016 - 27.04.2016;

2. Instanța de apel: 23.05.2016 - 08.12.2016;

3. Instanța de recurs: 09.03.2017 - 25.04.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Slobozia din 27 aprilie 2016, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Cristea Ion în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- Juravschiu Dmitrii în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 13 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată lui Juravschiu Dmitrii i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătoriei Ștefan Vodă din 26 noiembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 13 ani și 2 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Au fost încasate de la Cristea Ion și Juravschiu Dmitrii, în beneficiul IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie, cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală ambulatorie, câte 994 lei, fiecare.

Au fost încasate de la Cristea Ion și Juravschiu Dmitrii, în mod solidar, în beneficiul Centrului de medicină legală, cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor medico-legale a corpurilor delictive, în mărime de 6086 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cristea Ion și Juravschiu Dmitrii, în noaptea din 16.10.2015 spre 17.10.2015, ora exactă nefiind stabilită, au pătruns în locuința din XXX, de care avea grijă Pronoza Anatolie unde, în cadrul unui conflict, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele, în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.152 din 16.11.2015, leziuni corporale: traumă craneo-cerebrală închisă, echimoze și excoriații a feței, plăgi contuze ale

pavilionului urechii pe stânga, revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene, revărsate sanguine în mușchii temporali stânga; hemoragii subarahnoidiene a regiunii occipitale a emisferelor creierului bilateral; revărsări sangvine în ventriculii cerebrali; traumă toracică închisă, fractura sternului la nivelul de intersecție a coastelor 3-4, revărsări sangvine în mediastin, fracturi costale bilaterale cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacent fracturilor; echimoze și excoriații la nivelul trunchiului, membrilor superioare și inferioare; produse intravital, care au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și în comun, după criteriul pericolului pentru viață, se califică drept vătămare corporală gravă.

Instanța, audiind inculpații I.Cristea și D.Juravschii, succesorul părții vătămate L.Catanoi, martorii V.Godiac, G.Roșca, expertul medicul-legist S.Ciocoi, cercetând probele administrate în cauză, inclusiv ropoartele de expertiză medico-legală, a constatat că în speță, a avut loc un exces de autor, deoarece din totalitatea probelor sus indicate s-a stabilit că I.Cristea a acționat în comun cu D.Juravschii cu scopul de a cauza vătămări corporale, însă intensitatea acțiunilor acestuia, regiunea în care dînsul a aplicat trei lovituri victimei (spate), demonstrează faptul că I.Cristea nu a acționat cu scopul de a cauza victimei vătămări corporale grave. Totodată, acțiunile inculpatului D.Juravschii, care i-a aplicat victimei multiple lovituri în cap și diferite părți ale corpului, acționând cu o agresivitate deosebită, dovedește faptul că acesta a acționat cu scopul cauzării victimei vătămării corporale grave, care au dus la decesul acestuia din urmă.

Prin urmare, instanța a conchis de a delimita acțiunile inculpaților, care au început acțiunile în comun, însă ulterior s-au separat, inculpatul D.Juravschii acționând de sine stătător, astfel, reținând prevederile art.48 Cod penal, care stipulează că, se consideră exces de autor săvârșirea de către autor a unor acțiuni infracționale care nu au fost cuprinse de intenția celorlalți participanți, a încadrat acțiunile lui I.Cristea în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, ca vătămare a intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două persoane, iar acțiunile lui D.Juravschii - în baza art.151 alin.(4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul persoanei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- avocatul A.Negurița în numele inculpatului I.Cristea și inculpatul, care au solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu suspendarea executării ei în temeiul art.90 Cod penal, invocând că instanța nu a ținut cont de faptul că acesta și-a recunoscut vina, s-a căit sincer pentru fapta comisă, și-a cerut scuze de la succesorii victimei și a restituit integral prejudiciul material cauzat prin infracțiune, care nu au pretenții față de el, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are un copil minor la întreținere, este încadrat în câmpul muncii permanent, fiindu-i aplicată o pedeapsă prea aspră în coraport cu fapta comisă de acesta, care a aplicat victimei doar două lovituri, care nu erau periculoase pentru sănătatea acestuia; - instanța neîntemeiat a reținut starea de recidivă, pe când inculpatul anterior a fost condamnat la muncă neremunerată în folosul comunității și a executat pedeapsa, iar conform art.111 lit.e) Cod penal, antecedentul penal este stins;

- inculpatul D.Juravschii, care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, invocând că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii; instanța a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția lui nefiind probată; - în data menționată, precum că a săvârșit infracțiunea, nu a fost la partea vătămată și nu a comis fapta imputată; - instanța, contrar legii, a admis drept probă declarațiile martorului V.Godiac, acesta anterior având calitate

de bănuțit în același dosar; - potrivit raportului de expertiză medico-legală, pe hainele ridicate de la el și în conținutul subunghiunal al mâinilor, nu au fost depistate urme de sânge, precum nu au fost depistate nici urme ale încălțăminteii sale în ograda lui A.Pronoza; - organul de urmărire penală nu a verificat veridicitatea declarațiilor date în respectiva cauză penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către avocatul A.Negurița în numele inculpatului I.Cristea și inculpat și de către inculpatul D.Juravschii.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului I.Cristea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, iar a inculpatului D.Juravschii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpaților I.Cristea și D.Juravschii se confirmă prin însăși declarațiile acestora, a succesorilor părții vătămate I.Pronoza și L.Catanoi, a martorului ocular V.Godiac și a martorului G.Roșca, a expertului S.Ciocoi și materialele cauzei - rapoartele de expertiză medico-legală nr.152 din 16.11.2015, nr.790 și 792 din 18.11.2015; rapoartele de expertiză psihiatrico-legală nr.1001a și 1002a din 01.12.2015; raportul de expertiză trasologică nr.34/12/4-RE-3 din 28.01.2016.

Astfel, instanța de apel analizând ansamblul de probe administrate în cauză indicate supra, a constatat cu certitudine și în afara oricăror dubii că D.Juravschii, în noaptea de 16 spre 17 octombrie 2015, a pătruns în locuința situată în XXX, de care avea grijă A.Pronoza și, în cadrul unui conflict, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, care se califică ca vătămări grave, în rezultatul cărora partea vătămată a decedat.

Instanța a respins temeiurile invocate de inculpat, precum că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii incriminate și că dânsul nu s-a aflat la domiciliul victimei, deoarece vinovăția acestuia este confirmată prin declarațiile martorului V.Godiac, a inculpatului I.Cristea, care au indicat că anume D.Juravschii l-a bătut pe A.Pronoza, aplicându-i multiple lovituri în cap, I.Cristea aplicându-i doar două lovituri cu piciorul și una cu pumnul, iar cînd D.Juravschii l-a trimis pe V.Godiac să aducă apă, după el a ieșit afară și I.Cristea, în casă a rămas cu victima doar D.Juravschii. La fel, reieșind din declarațiile succesorului părții vătămate, Iu.Pronoza, anume D.Juravschii a cerut cheile de la casa unde a locuit anterior, și anume el cunoștea victima. Faptul că D.Juravschii s-a aflat în ziua de 16.10.2015 împreună cu V.Godiac și I.Cristea a fost confirmat și prin declarațiile martorului G.Roșca.

Astfel, instanța de apel a conchis că argumentele inculpatului D.Juravschii privind nevinovăția sa în săvîrșirea infracțiunii imputate sunt combătute de probele administrate în prezenta cauză penală și enumerate *supra*, apreciind declarațiile lui, precum că nu a comis infracțiunea, drept o poziție de autoapărare și eschivare de la răspunderea penală.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la solicitarea inculpatului I.Cristea și avocatul acestuia, instanța de apel a considerat că prevederile Legii cu privire la amnistie nu sunt aplicabile față de inculpat, or, acesta nu a achitat succesorilor părții vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Consecvent, cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-77 Cod penal, ținînd cont de

caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de gravitatea acesteia, care se califică drept gravă, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat și că la data comiterii infracțiunii se afla în stare de recidivă, de comportamentul acestuia în viața socială, la locul de trai se caracterizează pozitiv, că nu este angajat în câmpul muncii, de comportamentul de până și după săvârșirea infracțiunii, pe care a comis-o în stare de ebrietate, precum și de circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției, căința sinceră și restituirea parțială a prejudiciului, aplicându-i astfel o pedeapsă echitabilă și oportună pentru realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Subsecvent, corijarea inculpatului fiind imposibilă prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Mai mult, instanța de apel a precizat că aplicarea instituției suspendării executării pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde în cazurile prevăzute de legea penală.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- avocatul L.Bîrcă în numele inculpatului I.Cristea și inculpatul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.1), 6) și 11) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care față de inculpat să fie aplicate prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova nr.210 din 29.08.2016 și să fie încetat procesul penal în privința lui I.Cristea, pe motiv că instanțele au apreciat arbitrar circumstanțele cauzei; - instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, nu a ținut cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, succesorii părții vătămate au declarat că nu au pretenții materiale și morale față de inculpat, iar cheltuielile de judecată dispuse spre încasare au fost achitate de astfel că în privința acestuia urmau a fi aplicate prevederile Legii cu privire la amnistie;

- inculpatul D.Juravschii care, fără indicarea vreunui temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, pe motiv că instanțele au apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, au admis în calitate de probe declarațiile lui V.Godeac și I.Cristea cu încălcarea legislației; - vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate nu a fost probată; - la urmărirea penală a fost influențat să recunoască vina; - dînsul i-a aplicat lovituri victimei, dar nu a avut intenția de a-l omorî, acesta a rămas acasă viu; - instanțele au încălcat principiul prezumției nevinovăției.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expus în referință, care a solicitat respingerea recursurilor ca fiind inadmisibile, Colegiul penal concluzionează că recursul ordinar declarat de către inculpatul D.Juravschii urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul ordinar declarat de către avocatul L.Bîrcă în numele inculpatului I.Cristea și inculpat - admise din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul D.Juravschii.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia reiese că dînsul consideră că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Colegiul penal constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, a audiat inculpații I.Cristea și D.Juravschii, succesorii părții vătămate I.Pronoza și L.Catanoi, martorii V.Godiac, G.Roșca, expertul S.Ciocoi și materialele cauzei – rapoartele de expertiză medico-legală nr.152 din 16.11.2015, nr.790 și 792 din 18.11.2015; rapoartele de expertiză psihiatrico-legală nr.1001a și 1002a din 01.12.2015; raportul de expertiză trasologică nr.34/12/4-RE-3 din 28.01.2016, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal este integral dovedită.

Instanța de apel, reținând prevederile art.414 alin.(2), (6) Cod de procedură penală, a audiat suplimentar inculpații I.Cristea și D.Juravschii, reprezentantul legal al succesorului părții vătămate, F.Pronoza, a cercetat și verificat declarațiile succesorilor părții vătămate Iu.Pronoza și L.Catanoi, a martorilor V.Godiac, G.Roșca, a expertului S.Ciocoi, cât și probele administrate în cauză, pe care le-a apreciat, conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus.

Astfel, instanțele de fond au făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat arbitrar și eronat probele și circumstanțele cauzei, într-un final, vinovăția lui nefiind dovedită, contravin materialelor cauzei, or, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel corect și în deplină măsură a dat apreciere probelor și circumstanțelor cauzei și a constatat dovedită fără echivoc vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Afirmația inculpatului, precum că infracțiunea nu a fost comisă de către el se combate prin probele cauzei, și anume prin declarațiile inculpatului I.Cristea și a martorului V.Godiac, care au declarat că dînșii, la 16.10.2015, au fost împreună cu D.Juravschii și au servit băuturi alcoolice, inclusiv la G.Roșca, fapt confirmat și prin declarațiile acestui martor, după care, ajungând în dreptul casei părții vătămate au intrat în curte, unde D.Juravschii i-a aplicat mai multe lovituri acestuia în cap, apoi au intrat în casă, unde acesta a continuat maltratarea părții vătămate, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr.152 din 16.11.2015, decesul lui A.Pronoza a survenit în rezultatul șocului traumatic, ca rezultat al traumei cranio-cerebrale închise și traumei toraco-abdominale închise (f.d.1-6 v.2). Mai mult, reieșind din declarațiile succesorului părții vătămate, Iu.Pronoza, anume inculpatul D.Juravschii a avut motiv de a maltrata victima, deoarece acesta din urmă a refuzat solicitarea inculpatului de a-i da cheile de la casă.

Totodată, afirmația recurentului, precum că instanțele au pus la baza sentinței declarațiile martorului minor, Colegiul penal o respinge drept nefondată, or, audierea acestuia a avut loc cu respectarea normelor de procedură penală, acesta fiind asistat de reprezentantul legal O.Godiac și pedagogul M.Melnicenco (f.d.193, 194 v.2)

Nu poate fi reținută nici afirmația recurentului, precum că a fost influențat la urmărirea penală să recunoască că a comis infracțiunea imputată, deoarece, în primul rând dânsul nu a invocat acest temei nici în prima instanță, nici în apel și nici în ședința instanței de apel, în al doilea rând, în cadrul urmăririi penale acesta nu a dat declarații autoicriminatorii, dimpotrivă a indicat că vina nu o recunoaște și refuză de a da careva declarații atât în calitate de bănuit, cât și în calitate de învinuit (f.d.164, 168 v.1).

Colegiul menționează că, potrivit art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă, va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că instanța de apel a apreciat eronat și arbitrar probele și circumstanțele cauzei, instanța de recurs precizează că acesta nu poate fi reținut, or, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și probelor administrate și nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului și de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către inculpat nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii judecătorești și, potrivit legii, se dispune respingerea recursului ca inadmisibil.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de către avocatul L.Bîrcă în numele inculpatului I.Cristea și inculpat.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.1), 6), 11) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie.

În recurs recurenții au invocat, precum că instanțele de fond au apreciat arbitrar circumstanțele cauzei, nu au ținut cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, succesorii părții vătămate au declarat că nu au pretenții materiale și morale față de inculpat, cheltuielile de judecată dispuse spre încasare în beneficiul IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie și Centrului de medicină legală au fost achitate și eronat au considerat că prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova nu sunt aplicabile față de I.Cristea, deoarece, acesta a achitat prejudiciul cauzat prin infracțiune și sucesorul părții vătămate nu are față de acesta pretenții materiale și morale.

Astfel, instanța de recurs reține că, la 09 septembrie 2016 au intrat în vigoare prevederile Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova.

Potrivit art.1 alin.(1) și (2) și art.2 alin.(1) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, actul se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca

prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art.2-9, 11 și 12.

Căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art.57 Cod penal, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise. Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită pînă la adoptarea prezentei legi pentru care prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.

Potrivit art.57 alin.(1) Cod penal, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Conform prevederilor art.107 alin.(1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că, la judecarea cauzei în ordine de apel, la 26 septembrie 2016, inculpatul I.Cristea a înaintat cerere, prin care a solicitat încetarea procesului penal pe motivul intervenirii amnistiei (f.d.53, 79 v.3), care a fost respinsă de către instanța de apel, pe motiv că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea actului de amnistie, nefiind recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

La acest capitol Colegiul penal constată că, potrivit materialelor cauzei, succesorii părții vătămate Iu.Pronoza și L.Catanoi, la 01.04.2016, au înaintat în instanța de judecată o cerere, prin care au declarat că față de I.Cristea nu au pretenții de ordin material sau moral, deoarece prejudiciul cauzat le-a fost reparat (f.d.192 v.2).

Complementar, Iu.Pronoza, la 15.02.2017, a formulat o cerere, autenticată notarial, prin care a solicitat aplicarea față de I.Cristea a unei pedepse neprivative de libertate și a prevederilor legii privind amnistia, pentru că l-a iertat și nu are pretenții de ordin material sau moral față de acesta, deoarece, dânsul a recuperat integral prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune. La fel, Colegiul penal reține că ultimul a recuperat inclusiv, cheltuielile de judecată încasate de către instanța de judecată în beneficiul IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie și Centrului de medicină legală (f.d.142-146 v.3).

Având în vedere cele expuse și prevederile normelor citate *supra*, ținând cont de faptul că inculpatul I.Cristea și-a recunoscut vina și se căiește sincer pentru fapta comisă, că se caracterizează pozitiv la locul de trai, circumstanțe stabilite și reținute de către instanțele de fond, că infracțiunea a fost comisă pînă la adoptarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova nr.210 din 29.07.2016, precum și că inculpatul a recuperat succesoriilor părții vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiune, Colegiul penal consideră că inculpatul I.Cristea întrunește condițiile prevăzute de Legea nominalizată.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, în speță, se constată existența circumstanțelor, prevăzute de art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece a intervenit Legea R.Moldova nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, motiv pentru care procesul penal în privința lui I.Cristea în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, urmează a fi încetat conform prevederilor Legii susmenționate, or, inculpatul a recunoscut vina integral, a manifestat căința activă și a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și 435 alin.(1) pct.1), 2) lit.b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul Juravschii Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, în propria lui cauză penală.

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Cristea Ion și inculpat, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016 și sentința Judecătoriei Slobozia din 27 aprilie 2016 în privința lui Cristea Ion. Se aplică prevederile art.2 al Legii Republicii Moldova nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și se încetează procesul penal în privința lui Cristea Ion, în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal.

Se dispune eliberarea imediată a lui Cristea Ion din instituția penitenciară în care își execută pedeapsa, dacă nu execută o altă pedeapsă a închisorii în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 23 mai 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun